

متن پرسش

با عرض سلام و ادب خدمت استاد معظم و عزیز؛ سؤالی پیرامون مطالب ابن عربی از خدمتتان داشتم: آیا این مطلب صحیح است که محیی الدین در صفحه ۱۷۸ جلد اول فتوحات مکیه، در تفسیر آیات ۶ و ۷ سوره بقره، می‌گوید که خطاب خداوند به حضرت رسول (ص) این است که کسانی که کافر شده‌اند، محبت من را در خود خلاصه نموده‌اند و بدین علت تفاوتی نمی‌کند که تو آنها را بیم دهی از عذابهایی که من تو را مأمور ابلاغ آن عذابها کرده‌ام یا بیم ندهی. آنها به غیر از تو ایمان نمی‌آوردند چون غیر مرا درک نمی‌کنند و بر دل‌های آنان مهر زده‌ام و بدین علت جایگاهی جز برای من در دل آنان نیست و آنها عذاب عظیمی نزد من دارند و آن اینکه آنها را بعد از این مشاهده نورانی به انذار تو باز می‌گردانم و ایشان را از خودم محجوب می‌سازم؟ چنین مطلبی آیا با آیات کلام الله مجید و روایات اهل البیت (ع) در تعارض نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که حضرت امام در نامه به گورباچف در توصیف جملات ابن عربی فرمودند «مطالبی که از مو باریک‌تر است» باید به جملات او در فضای خاص نظر کرد. آن مطلب را ندیده‌ام. ولی مسلّم در فضای خود نه‌تنها امری جدای از قرآن نیست بلکه ما را به عمقی می‌برد که در ابتدا تصور آن را نمی‌کردیم مگر در جاهایی که به گفته جناب حجت‌الاسلام و المسلمین آقای فاطمی‌نیا دست تحریف بدان ورود کرده است. موفق باشید